

17.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 marca 1929 r.

o sprzedaży nieruchomości państwowej w Łodzi.

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż Kurji Djecejalnej łódzkiej nieruchomości państwowej, oznaczonej Nr. hip. 669 o powierzchni 18.035 mtr. kwadr., położonej w Łodzi przy ulicach Wólczańskiej, ks. Ignacego Skorupki i Stanisława, za kwotę 240.480 złotych.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy i ustalenie bliższych warunków sprzedaży porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Sl. Czerwiński

18.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 marca 1929 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 67, poz. 650).

Art. 1. W ust. 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. liczbę „18” zastępuje się liczbą „16” oraz skreśla się zdanie końcowe: „o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają powyżej 5 robotników”.

Art. 2. W ust. 1 art. 7 tejże ustawy liczbę „5” zastępuje się liczbą „10”.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia, wprowadzenie zaś w życie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników przedsiębiorstw i zakładów pracy, zatrudniających mniej niż

5 pracowników, nastąpi w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

19.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU,
SPRAWIEDLIWOŚCI I REFORM ROLNYCH

z dnia 31 grudnia 1929 r.

w sprawie statutu wzorowego administrowania i wypłaty przez upoważnione instytucje finansowe wynagrodzeń za przymusowo wykupione lub przejęte na rzecz Państwa nieruchomości ziemskie, złożonych do depozytu sądowego.

Na podstawie cz. 3 art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciężających na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 3, poz. 22) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) W przypadkach, przewidzianych w cz. 1 art. 32 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1, poz. 1) oraz § 67 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 7 grudnia 1926 r. do ustawy o wykonaniu reformy rolnej, wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Skarbu oraz Sprawiedliwości (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 8, poz. 66) — wynagrodzenie, przypadające za przymusowo wykupione lub przejęte na rzecz Państwa nieruchomości ziemskie, okręgowe urzędy ziemskie składać będą do dyspozycji właściwego sądu w jednej z instytucji finansowych, wyznaczonych przez Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości zgodnie z cz. 2 art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciężających na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 3, poz. 22).

2) Złożenie wynagrodzenia do depozytu w myśl cz. 1 może nastąpić również za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego lub jego oddziałów. W tym celu winien okręgowy urząd ziemski zlecić Państwowemu Bankowi Rolnemu specjalnym pismem przekazanie wynagrodzenia właściwej instytucji finansowej, równocześnie zaś powiadomić o wydaniu powyższego zlecenia zainteresowaną instytucję oraz właściwy sąd.

3) Zarówno zlecenie do Państwowego Banku Rolnego, jak i zawiadomienie do instytucji finansowej oraz do sądu winno wyszczególniać:

a) podstawę i powody złożenia wynagrodzenia do depozytu sądowego;

b) nazwę i siedzibę sądu, do którego dyspozycji depozyt ma być złożony;

c) rodzaj walorów, składanych do depozytu, ich wartość nominalną oraz datę płatności najbliższego kuponu i najwcześniej płatnej raty skryptów dłużnych;

d) nazwę i oznaczenie hipoteczne nieruchomości ziemskiej, względnie przymusowo wykupionej (przejętej) jej części;

e) imię, nazwisko i adres właściciela przymusowo wykupionej (przejętej) nieruchomości.

§ 2. Instytucja finansowa, upoważniona do przyjmowania depozytów dla sądów, wyda okręgowemu urzędowi ziemskiemu na każdy depozyt potwierdzenie jego złożenia, które winno wyszczególniać:

a) sumę gotówkową oraz rodzaj i wartość nominalną złożonych walorów, z wymienieniem numerów, serji, dat wystawienia kuponów i najwcześniej płatnej raty skryptów dłużnych;

b) siedzibę okręgowego urzędu ziemskiego, składającego depozyt;

c) nazwę i oznaczenie hipoteczne nieruchomości ziemskiej, za którą złożono wynagrodzenie, powiat, w którym jest ona położona, oraz imię, nazwisko i adres jej właściciela;

d) nazwę i siedzibę sądu, do którego dyspozycji depozyt został złożony;

e) datę przyjęcia do depozytu, oraz numer konta masy depozytowej.

§ 3. 1) Przyjęte do depozytu wynagrodzenie wciągnie instytucja finansowa do osobnego dla każdej masy depozytowej konta, zarachowując na dobro masy całą sumę wynagrodzenia w złotych i wyszczególniając w koncie gotówkę, obligacje renty ziemskiej, obliczone osobno według kursu urzędowego (art. 31 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r.) i osobno według wartości nominalnej, oraz skrypty dłużne Skarbu Państwa. W odrębnej rubryce uwidocznione będą kupony procentowe z najbliższą datą płatności, względnie procenty, płatne od skryptów dłużnych.

2) Odpis potwierdzenia złożenia do depozytu (§ 2) instytucja finansowa prześle właściwemu sądowi.

3) Konta mas depozytowych, zatytułowane nazwą nieruchomości oraz nazwiskiem i imieniem właściciela, winny być prowadzone w osobnej księdze, do której należy prowadzić skorowidz alfabetyczny według nazw hipotecznych wykupionych przymusowo (przejętych) nieruchomości. Wszelkie pisma, wpływające przy składaniu depozytu, jak również wszelkie polecenia i pisma, otrzymywane następnie z sądu, będą wraz z załącznikami gromadzone kolejno według dnia otrzymania i co miesiąc zeszywane, po oznaczeniu bieżącymi liczbami, w osobne dla każdego depozytu zeszyty, przechowywane w pewnym zamknięciu.

4) Obligacje renty ziemskiej i skrypty dłużne przechowuje się w oddzielnych dla każdego depozytu otwartych kopertach na których winna być wskazana nazwa masy depozytowej oraz numer konta lub stronicy księgi.

§ 4. 1) Instytucja finansowa obowiązana jest każdą złożoną do depozytu sumę gotówkową opro-

centować według takiej stopy procentowej, jaką instytucja ta stosuje do normalnie oprocentowanych wkładów a vista, lokując te sumy na rachunkach a vista lub oszczędnościowych.

2) Kapitał złożony w obligacjach renty ziemskiej, oprocentowują kupony, które instytucja finansowa winna w należyłym czasie spieniężać, a uzyskaną gotówkę zaliczać na rzecz masy depozytowej jako procent.

3) Kapitał złożony w skryptach dłużnych Skarbu Państwa, oprocentowuje się odpłacanym od skryptów przez Skarb Państwa procentem, który instytucja finansowa winna w należyłym czasie podnosić i zaliczać na rzecz masy depozytowej jako narosły procent.

4) Narosłe procenty (cz. 1, 2 i 3) oprocentowuje instytucja finansowa po ich zrealizowaniu lub dopisaniu narówni z częścią gotówkową depozytu (cz. 1).

5) Obligacje 5% państwowej renty ziemskiej, wylosowane w czasie trwania depozytu, oraz przypadające do amortyzacji raty skryptów dłużnych Skarbu Państwa instytucja finansowa winna niezwłocznie po zapadnięciu odnośnych terminów płatności zrealizować i zaliczyć na poczet części gotówkowej kapitału.

6) Składane do depozytu sądowego poszczególne raty wynagrodzenia za przymusowo wykupioną (przejętą) nieruchomość (cz. 2 art. 31 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej) będą zaliczone na dobro masy depozytowej danej nieruchomości, jako łączny depozyt i zapisywane na konto, które było otwarte przy przyjęciu do depozytu I-ej raty wynagrodzenia.

§ 5. 1) Od chwili przyjęcia depozytu przez upoważnioną instytucję finansową wypłata depozytu nastąpić może wyłącznie na zlecenie sądu.

2) Przed sporządzeniem polecenia wypłaty sąd zażąda od instytucji finansowej ścisłego zestawienia stanu masy pod względem stanu kapitału, narosłych procentów i wartości poszczególnych rodzajów walorów złożonych w depozycie, z oznaczeniem numerów i odcinków.

3) Zlecenia sądowe winny wskazywać osoby względnie urzędy, na rzecz których należy dokonać wypłaty, oraz zawierać szczegółowe wyliczenie cyfrowe tak kapitału jak i narosłych procentów, jakie każdemu uprawnionemu mają być wypłacone, z dokładnym wymienieniem jakie, w jakiej ilości i według jakiej wartości mają być każdemu uprawnionemu wypłacone obligacje renty ziemskiej lub skrypty dłużne Skarbu Państwa. Odpis decyzji sądu o podziale wynagrodzenia sąd prześle zainteresowanemu okręgowemu urzędowi ziemskiemu.

4) Jeżeli polecenie wypłaty obejmuje wypłatę całego depozytu, winno zawierać zlecenie zamknięcia masy. Jeżeli polecenie wypłaty nie wyczerpuje całej masy według ksiąg instytucji finansowej, lub suma zlecona do wypłaty nie zgadza się z księgami instytucji, bądź przewyższając sumę masy depozytowej bądź zawierając zlecenie wypłaty, pod względem sumy kapitału lub narosłych procentów, lub pod względem jakości walorów niezgodne z księgami instytucji finansowej — wówczas instytucja finansowa

winna wstrzymać wykonanie zlecenia i zwrócić się do sądu z odpowiednim wnioskiem, celem zmiany polecenia wypłaty.

5) Najdalej w ciągu jednego miesiąca po otrzymaniu sądowego zlecenia wypłaty instytucja finansowa winna potwierdzić jego wykonanie w formie sprawozdania, w którym będzie ściśle przedstawiła wykonanie zlecenia.

6) Od chwili otrzymania polecenia wypłaty, instytucja finansowa nie oprocentowuje pozostającej w depozycie gotówki.

7) Jeżeli w przeciągu 6 miesięcy od chwili otrzymania polecenia wypłaty nie zostanie podjęta suma przekazana do wypłaty, instytucja finansowa zawiadomi o tem sąd właściwy. Sąd zarządzi przeniesienie poszczególnych niepodjętych sum do kasy skarbowej lub kasy depozytów sądowych, jako depozyt na rzecz uprawnionych do ich podjęcia.

§ 6. W ciągu pierwszego kwartału każdego roku instytucja finansowa przedłoży sądowi wyciągi poszczególnych kont, zawierające stan kont depozytowych z początkiem i końcem poprzedniego roku kalendarzowego z wykazaniem zmian, zaszytych w tymże roku.

§ 7. 1) Za prowadzenie depozytów pobiera instytucja finansowa od złożonych walorów opłatę po 1 zł rocznie od każdego rozpoczętego tysiąca złotych, licząc według wartości nominalnej walorów. Opłatę tę instytucja potrąca co roku, względnie przy wypłacie narosłych procentów. Najniższą sumą opłaty od całego depozytu będzie kwota dziesięć złotych rocznie.

2) Osoby, wskazane w poleceniu wypłaty, jako uprawnione do podnoszenia depozytu, winny złożyć instytucji finansowej należycie opłacone pokwitowania, wymieniające sumę odbieraną, tak w kapitale jak w procentach, z wyszczególnieniem walorów, którymi wypłatę otrzymują. W razie uprzedniego nadesłania kwitu, wypłata może nastąpić pocztą na koszt i niebezpieczeństwo uprawnionego do podjęcia depozytu.

§ 8. Część wynagrodzenia, przypadająca w myśl decyzji sądu do wypłaty właścicielowi nieruchomości w obligacjach państwowej renty ziemskiej, obliczanych według wartości nominalnej, będzie przez instytucję finansową złożona do depozytu Państwowego Banku Rolnego na przeciąg lat 5, licząc od dnia złożenia do depozytu II raty wynagrodzenia; o ile jednak suma wypłacana właścicielowi w obligacjach według wartości nominalnej przekracza kwotę tychże obligacyj, objętą II-ą ratą wynagrodzenia, dla nadwyżki tej termin 5-cio letni liczy się od złożenia do depozytu I-ej raty wynagrodzenia.

§ 9. Stan depozytów sądowych w instytucjach finansowych podlega kontroli władz nadzorczych tych instytucyj, jak również właściwych sądów oraz organów państwowych, uprawnionych do rewizji sądów.

§ 10. Depozyty znajdujące się w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w instytucjach, które nie zostały upoważnione do przyjmowania de-

pozytów, będą przez te instytucje przekazane właściwym instytucjom finansowym.

Przekazanie nastąpi na skutek zlecenia właściwego okręgowego urzędu ziemskiego, wydanego po uprzednim uzyskaniu zgody sądu, do którego dyspozycji depozyt został złożony.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

20.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 stycznia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie utworzenia w Boguszach ekspozytury urzędu celnego w Grajewie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie tworzy się w Boguszach ekspozyturę urzędu celnego w Grajewie. Droga uboczna bogusze — Prostken staje się drogą celną.

§ 2. Ekspozyturze w Boguszach nadaje się uprawnienia urzędów celnych drugiej klasy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

21.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wyznaczenia ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r.

Na zasadzie art. 1 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze